

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	<i>IV K 109/19</i>	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	M. O. (1)	Czyn z punktu I sentencji wyroku. Czyn z punktu II sentencji wyroku.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	

Oskarżony M. O. (1) mieszka na osiedlu bloków mieszkalnych przy ul. (...) w Ł.. Oskarżony ma 180 cm wzrostu i w dacie czynu ważył około 102 kg.	wyjaśnienia oskarżonego	103 sąd.	
W sąsiedztwie samotnie mieszka bardzo zaawansowana wiekowo (l. 80) pokrzywdzona J. W. (1). Ważyła wtedy 72 kg przy wzroście 158 cm. Ma problemy ze słuchem z racji wieku. Już przed zdarzeniem wizualnie było widać, że jest schorowana i ma problemy z chodzeniem. Poruszała się na zewnątrz o kulach (co widział też oskarżony), a jeśli bez kul to powoli, drobnymi kroczkami.	zeznania J. W.	103 - 104 v. sąd.	
zeznania N. S.	106 - 106 v. sąd.		
wyjaśnienia oskarżonego	102v. sąd.		
opinia biegłej J. G. - S.	125		
Pokrzywdzona posiada psa wielorasowego (mieszkańca), spokrewnionego z yorkiem. Kupiła go za 100 zł, obecnie ma on 7 lat i jest wart maksymalnie może 400 zł. Głównie ma dużą wartość sentymentalną dla pokrzywdzonej. Pies nie ma rodowodu.	zeznania J. W.	194 v. sąd.	
zeznania J. B.	195 sąd.		

<p>W przeszłości zdarzały się sytuacje gdy dochodziło do jakichś spięć między oskarżonym a pokrzywdzoną. Pies pokrzywdzonej źle reagował na nietrzeźwość oskarżonego, szczekał. Sama pokrzywdzona niekiedy zwracała uwagę na nietrzeźwość oskarżonego lub mówiła, że oskarżony zabił swoją matkę, zmarłą parę lat wcześniej na A.. Irytowało to oskarżonego.</p>	<p>wyjaśnienia oskarżonego</p>	<p>101 sąd.</p>	
<p>zeznania J. W.</p>	<p>103 - 104 v. sąd.</p>		
<p>zeznania M. W.</p>	<p>48</p>		
<p>zeznania W. S.</p>	<p>130 - 131 sąd.</p>		
<p>W dniu zdarzenia (17 października 2018 r. ok. 16:30) doszło do ponownego spięcia między oskarżonym, a pokrzywdzoną na tym samym tle. Oskarżony był wtedy z nieżyjącym już swoim znajomym, pozostając pod znaczącym wpływem alkoholu (wcześniej ze znajomym spożyli po 0,5 l wódki). Pies zaczął szczekać na oskarżonego, znów pokrzywdzona wspomniała o matce oskarżonego. Ten się zdenerwował. W pewnym momencie na skutek irytacji, że pies szczeka na niego, zagroził J. W. (1), że go zabije. Ta z racji słabego słuchu błędnie</p>	<p>zeznania J. W.</p>	<p>8 - 9 v. 103 - 104 v. sąd.</p>	

<p>zrozumiała, że oskarżony grozi śmiercią jej samej co ją wystraszyło i w związku z przebiegiem zdarzenia obawiała się tej groźby. W trakcie awantury oskarżony zaczął się szarpać z pokrzywdzoną, próbował odebrać pokrzywdzonej tego psa, a w pewnym momencie nagle mocno popchnął oburącz pokrzywdzoną. Spowodowało to jej upadek na plecy na betonowe podłoże. Nie podnosiła się, a oskarżony oddalił się z miejsca do swojego mieszkania. Wcześniej miejsce zdarzenia opuścił też ów znajomy.</p>			
<p>wyjaśnienia oskarżonego</p>	<p>15 101 - 102 v. I sąd.</p>		
<p>zeznania N. S.</p>	<p>51 v. - 52 v. 105 v. - 107 I sąd.</p>		
<p>Scysję między oskarżonym a pokrzywdzoną od pewnego momentu obserwowano z pobliskiego balkonu N. S. (1). Na zwróconą mu uwagę oskarżony zareagował słowami obelżywymi skierowanymi pod jej adresem. Z uwagi na opiekę nad małym dzieckiem zajęły się pokrzywdzoną inne osoby, m.in. D. S. (1), któremu pokrzywdzona od razu mówiła, że</p>	<p>zeznania N. S.</p>	<p>105 v. - 107 sąd.</p>	

została popchnięta przez oskarżonego.			
zeznania J. W.	8 v.		
zeznania D. S.	105 - 105 v. sąd.		
zeznania M. W.	108 v. sąd.		
Gdy przyjechała karetka, mieszkający w pobliżu D. S. z M. W. zatrzymali wychodzącego z klatki oskarżonego. Był wulgarny i arogancki, przyznał się do popchnięcia pokrzywdzonej, twierdząc, że się na nią zdenerwował bo mu ubliżała i mają konflikt od jakiegoś czasu. Ona też wskazywała na oskarżonego. Oskarżony nie chciał się w pierwszym momencie podporządkować poleceniu pozostania na miejscu, próbował się oddalić ale ostatecznie poczekał na przyjazd policji, która m.in. przeprowadziła badanie oskarżonego na zawartość alkoholu (wynik: 0,72 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu).	zeznania D. S.	55 v. - 56 105 - 105 v. sąd.	
zeznania M. W.	47 v. - 48 v. 107 v. - 109 sąd.		
protokół badania trzeźwości	4		
W wyniku upadku pokrzywdzona doznała przeskretarzewego	opinia biegłego P. B.	170 - 172 sąd. 183 v. - 184 sąd.	

złamania kości udowej lewej, które następnie zaopatrzone chirurgicznie w warunkach szpitalnych zespoleniem metalowym oraz bliżej nieopisanego stłuczenia lewego kolana, stanowiące naruszenie czynności lewej kończyny dolnej na czas przekraczający dni siedem, inne niż określone w art. 156 §1 k.k.

Pierwotnie wydawało się, że skutki urazu będą poważniejsze i stąd w śledztwie biegły sądowy zakwalifikował je jako określone w art. 156 §1 k.k. Wskutek długiej rehabilitacji stan zdrowia pokrzywdzonej jednak się poprawił, a u osób starszych powinno się przy tego typu urazach opiniować w ogóle dopiero po roku co z uwagi na terminy śledztwa nie mogło mieć miejsca i stąd odmienna treść opinii w postępowaniu przygotowawczym, a inna przed sądem.

W wyniku badania przez biegłego P. B., nie stwierdził on istotnej różnicy w długości kończyn dolnych bądź upośledzenia ruchomości w stawach biodrowych, kolanowych lub skokowych. Badana poruszała się dość sprawnie lekko kulejąc na lewą kończynę dolną, z asekuracją kuli łokciowej po stronie prawej. Z wywiadu

68 - 69

128 v. - 129 sąd.

lekarskiego wynikało, że kuli łokciowej używa od czasu alloplastyki prawego stawu biodrowego w 2016 r. głównie z powodu asekuracji przed upadkiem, szczególnie przy pojawiających się w ostatnim okresie zawrotach głowy.

Złamanie kości udowej jest zawsze poważnym urazem niezależnie od wieku, przy czym z reguły u osób starszych zrost kości i rehabilitacja przebiegają sprawniej niż u osób w podeszłym wieku. Tu dodatkowym elementem jest z jednej strony wszczepienie wcześniej protezy po drugiej stronie i z tego powodu już wcześniej poruszanie się o kulach, a drugim elementem stwierdzone w dokumentacji i zgłaszane przez pokrzywdzoną zawroty głowy, które są dodatkowym elementem używania kuli jako elementu asekuracyjnego aby się nie przewrócić i nie doprowadzić do kolejnego urazu kończyny.

Statystycznie złamanie kości udowej w obrębie szyjki i krętarza (czyli tak jak u pani) znacznie częściej występują u osób starszych. Wynika to z jednej strony z naturalnego osłabienia kości związanego ze starzeniem się ale też z ogólnie niższej sprawności fizycznej, która osobom młodszym pozwala na

uchronienie się przed tak fatalnymi skutkami upadku.			
W wyniku zdarzenia pokrzywdzona leżała w szpitalu do 2 listopada 2018 r. a następnie miała przez parę miesięcy nogę w gipsie i odbywała długotrwałą rehabilitację, której drugi etap przypadł na początek 2020 r. Z racji samotnego zamieszkiwania miała z powodu czynu oskarżonego spore i długotrwałe problemy z poruszaniem. Obiektywnie znacząco wychudła na skutek pobytu w szpitalu i późniejszej rehabilitacji.	dokumentacja lekarska	31, 66	
zeznania J. W.	103 v. - 104 v. sąd. 129 v. sąd.		
zeznania M. W.	108 v. - 109		
historia choroby	144 - 148 sąd.		
W toku postępowania sądowego za zgodą pokrzywdzonej przeprowadzono jej badanie psychologiczne. W czasie badania potwierdziły się problemy ze słuchem pokrzywdzonej. Brak jest natomiast podstaw od strony psychologicznej do kwestionowania wartości dowodowej zeznań pokrzywdzonej (szczegóły w treści opinii)	opinia biegłej G. G. - S.	122 - 127 sąd.	

<p>Oskarżony M. O. (1) ma 62 lata. Ukończył technikum spożywcze, z zawodu jest rzeźnikiem. Ma prawo jazdy kat. B. Pracuje jako pracownik ochrony (ostatnio zarabiał 1700 zł netto, w nowej może być więcej z uwagi na większą liczbę godzin), a ponadto dorywczo, spłacając kredyt, który wziął by pomóc synowi kupić mieszkanie. Jest niepełnosprawny umiarkowanie w sposób trwały. Pozostaje pod opieką kardiologa i neurologa. Korzysta też z poradni zdrowia psychicznego.</p> <p>Mieszka samotnie. Jest w separacji z żoną, ma dwoje dorosłych dzieci.</p> <p>Oskarżony do grudnia 2015 r. mieszkał z matką chorą na A., której stan był ciężki (nie kontrolowała potrzeb fizjologicznych, była agresywna lub głośna). Na temat matki reaguje płacliwie, nie pogodził się ze śmiercią matki.</p>	<p>wywiad środowiskowy</p>	<p>149 - 150 sąd.</p>	
<p>dane osobopoznawcze</p>	<p>100 v. sąd.</p>		
<p>U oskarżonego nie stwierdza się objawów choroby psychicznej i upośledzenia umysłowego ale występują cechy organicznego uszkodzenia (...) w postaci zaburzeń w sferze emocjonalno - popędowej w stopniu</p>	<p>opinia sądowo psychiatryczna</p>	<p>- 39</p>	

lekkim (pozostaje pod opieką PZP od 2015 r.). W czasie popełnienia czynów znajdował się w stanie upojenia alkoholowego zwykłego ale z uwagi na swoje zaburzenia zarówno rozmiękanie znaczenia czynu jak i pokierowania swoim postępowaniem miał ograniczone w stopniu nieznaczny. Może uczestniczyć w toczącym się postępowaniu z pomocą prawną. Może przebywać w warunkach ZK lub AŚ pod warunkiem zapewnienia mu pomocy lekarskiej.			
Jest dotąd osobą niekaraną.	karta karna	112	
Obecnie oskarżony i pokrzywdzona widują się na osiedlu. Oskarżony nie wykazuje agresji wobec pokrzywdzonej.	zeznania J. W.	184 v. sąd.	
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.	M. O. (1)	Czyn z punktu II sentencji wyroku.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	

Groźby pozbawienia życia pokrzywdzonej.	zeznania N. S.	51 v. - 52 v. 105 v. - 107 sąd	
2. OCena DOWOdów			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1	zeznania N. S.	Świadek zeznawała w pełni przekonująco. Była na tyle blisko aby dobrze widzieć i słyszeć całe zdarzenie. Nie miała powodu bezpodstawnie obciążać oskarżonego czy go nieprawdziwie chronić. Relacjonowała zdarzenie szczerze i spójnie. W szczególności przekonywały twierdzenia świadka, że oskarżony groził pozbawieniem życia psa a nie jego właścicielki. Logicznie wpisywało się to w całą opisywaną przez nią sytuację gdzie pies czekał na oskarżonego, ten go chciał nawet wyrwać pokrzywdzonej, a na koniec ją popchnął. Zwracało uwagę, że sama pokrzywdzona J. W. w ogóle zaprzeczała aby były groźby zabicia jej psa - co wykluczało ewentualność, że świadek N. S. nie usłyszała np. jakiegoś początkowego fragmentu kłótni gdzie padłyby też groźby pozbawienia życia. Wyraźnie chodziło tu o tą samą wypowiedź, po	

		prostu źle usłyszaną przez wiekową pokrzywdzoną, posiadającą problemy ze słuchem.	
zeznania D. S.	Nie było przesłanek aby nie dać mu wiary. Zeznawał spójnie i przekonująco. Bardziej przekonywały depozycje ze śledztwa - jako bliższe czasowo zdarzeniu.		
zeznania J. W.	Ogólnie tylko częściowo wiarygodna. Tam gdzie jej relacja była sprzeczna z zeznaniami N. S., Sąd dał wiarę tej ostatniej. Relacje co do faktu celowego popchnięcia potwierdzali inni świadkowie - N. S. oraz D. S. i M. W. (w zakresie relacji uczestników tuż po zdarzeniu). Świadek jednak starała się nieco wybielić - gdy porównać jej relacje np. z tym co mówiła N. S.. Konflikt między nią a oskarżony był wyraźnie wcześniej (wspominał o tym oskarżony zaraz po zdarzeniu) - bo to ogólnie korespondowało z przebiegiem samego zajścia. Sama pokrzywdzona sprawiała wrażenie na rozprawie osoby, która z racji wieku rzeczywiście czasem mogła wspomnieć coś oskarżonemu co mu się nie podobało - np. o jego matce (na co oskarżony reaguje emocjonalnie). Wyraźnie marginalizowała np. zachowanie psa, nie wspominała też o próbie zabrania go jej		

	<p>przez oskarżonego (o czym konsekwentnie i przekonująco obiektywnie wspominała N. S.).</p> <p>Co do tego jakie groźby usłyszała, bardziej też przekonywały tu depozycje N. S.. Pokrzywdzona wyraźnie słabo słyszy z racji wieku - co znalazło nawet pewne odzwierciedlenie w treści jej zeznań na rozprawie gdy nie słyszała do końca co mówiła N. S. czy w opinii biegłej psycholog (k. 125 sąd.). Jak najbardziej możliwe zatem było, że w ferworze zajścia źle usłyszała oskarżonego - a lepiej dużo młodsza od niej choć bardziej oddalona N. S.. Różnica między wypowiedziami "bo cię zabiję" a "bo go zabiję" jest w sumie na tyle nieznaczna, że dla zdenerwowanej całą sytuacją wiekowej staruszki o słabym słuchu mogła być przeoczona w trakcie trwania całej tej awantury.</p>	
zeznania M. W.	Nie było przesłanek aby nie dać mu wiary. Zeznawał spójnie i przekonująco. Bardziej przekonywały depozycje ze śledztwa - jako bliższe czasowo zdarzeniu.	
zeznania J. B.	Nie było przesłanek aby nie dać jej wiary choć związana z pokrzywdzoną jako "przyszywana" ciocia pokrzywdzonej.	

	Zeznawała spójnie i przekonująco.	
wyjaśnienia oskarżonego	Sąd dał mu wiarę tylko częściowo. Ogólnie wyraźnie starał się uniknąć odpowiedzialności za popełnione przestępstwa : negował groźby (ale tu przekonująco N. S.) i popchnięcie (ale sam przyznawał na miejscu, że popchnął, do tego przekonująco tu zeznali J. W. i N. S.). Co do przebiegu awantury pewne wątki całego zajścia zeznawał jednak szczerze - np. co do wcześniejszych konfliktów z pokrzywdzoną	
dokumentacja lekarska	Nie było powodu do jej zakwestionowania.	
karta karna	Nie było powodu do jej zakwestionowania.	
protokół badania trzeźwości	Nie było powodu do jego zakwestionowania.	
wywiad środowiskowy	Nie było powodu do jej zakwestionowania.	
opinia biegłego P. B.	Były jasne i pełne. W ostatniej biegły wyjaśnił przekonująco odstąpił od wcześniejszych wniosków, logicznie i spójnie uzasadniając tę zmianę.	
opinia sądowo - psychiatryczna	Nie było powodu do jej zakwestionowania.	
opinia biegłej G. G. - S.	Nie było powodu do jej zakwestionowania.	

zeznania W. S.	Ogólnie mało wiarygodna. W ocenie Sądu jednak ukrywała skalę znajomości z oskarżonym. Sąd dał jej wiarę tylko w tym zakresie, w jakim jej relacje nie były sprzeczne z innymi wiarygodnymi dowodami.		
2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.1.1	wyjaśnienia oskarżonego	Częściowo - z powodów jak wyżej.	
zeznania J. W.	Częściowo - z powodów jak wyżej.		
zeznania W. S.	Częściowo - z powodów jak wyżej.		
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I	M. O. (1)

<p>Zwiężle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>	
<p>W kontekście końcowych ustaleń Sądu pokrzywdzona J. W. nie doznała "ciężkiego" uszczerbku na zdrowiu - jak to błędnie przyjmował oskarżyciel publiczny, bazując na przedwczesnej opinii biegłego P. B.. Faktycznie doznała ona na skutek bezprawnego zachowania oskarżonego obrażeń ciała w rozumieniu art. 157 §1 k.k. Silne popchnięcie osoby w tak zaawansowanym wieku jak pokrzywdzona, do tego już z wcześniejszymi problemami z poruszaniem się i przy ustalonej różnicy gabarytów, musiało z dużym prawdopodobieństwem spowodować jej upadek i ryzyko pojawienia się nawet dość poważnych obrażeń ciała. W rezultacie uprawniony jest wniosek, że oskarżony działał tu umyślnie - z zamiarem ewentualnym, godząc się na to, że zrobi krzywdę pokrzywdzonej swoim zachowaniem. Reasumując, uprawiona była w tym wypadku kwalifikacja czynu z art. 157 §1 k.k. - i to ją ostatecznie Sąd przyjął w treści wyroku.</p>	

#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	II	M. O. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Wbrew twierdzeniom pokrzywdzonej J. W. i ustaleniom aktu oskarżenia, doszło rzeczywiście podczas zdarzenia do incydentu gdy oskarżony M. O. zagroził pokrzywdzonej popełnieniem na jej szkodę przestępstwa z tym, że nie były to akurat groźby pozbawienia życia pokrzywdzonej, a groźba bezprawnego zabicia należącego do niej psa nierasowego, z którym jest wyraźnie emocjonalnie związana. Zabójstwo psa stanowi z punktu widzenia przepisów dotyczących czynów przeciwko mieniu wykroczenie lub przestępstwo (zależnie od wartości - por. M. Kulik, J. Piskorski [w:] red. R. Zawłocki, Przesłpstwa przeciwko mieniu i gospodarcze. System prawa karnego. Tom 9, komentarz do art. 288 §1 k.k.), ale z punktu widzenia przepisów ustawy o ochronie zwierząt będzie to już zawsze przestępstwo (art. 35 ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt - Dz. U.</p>			

nr 111, poz. 724 z późn. zm.), gdzie - a sąd ten pogląd prawny podziela - da się jednak określić zindywidualizowanego pokrzywdzonego, którym jest właściciel zwierzęcia (por. uzas. wyroku SN z dnia 17 września 2014, III K 73/14, Legalis nr 1061761). Tym samym groźba pozbawienia życia zwierzęcia skierowana do jego właściciela będzie groźbą bezprawną w rozumieniu art. 190 §1 k.k.

Ustne enuncjacje oskarżonego wzbudziły u pokrzywdzonej nie tylko uzasadnioną obawę spełnienia groźby ale nawet dalej idącą obawę - o jej własne życie. W efekcie w ocenie Sądu nie było zasadne przypisanie oskarżonemu jedynie usiłowania ale dokonanie przestępstwa. W kontekście agresywnego zachowania oskarżonego oraz zaawansowanego wieku i niepełnosprawności pokrzywdzonej oraz wzrostu i wagi oskarżonego, obawy te zarazem ocenić należy obiektywnie za dostatecznie uprawnione.

Przypisany oskarżonemu przez Sąd czyn mieścił się przy tym w pełni w granicach aktu oskarżenia - skoro chodziło historycznie dokładnie o tę samą wypowiedź oskarżonego podczas całego zajścia - a

tylko źle zrozumianą przez pokrzywdzoną J. W..			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i			

<i>środki związane z poddaniem sprawcy próbie</i>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
M. O. (1)	I	I	<p>Brak było dostatecznych powodów do uwzględnienia wniosku prokuratora - jako rażąco surowego w kontekście dotychczasowego sposobu życia oskarżonego i pozostałych okoliczności łagodzących.</p> <p>Z złagodzeniem kary przemawiała:</p> <ul style="list-style-type: none"> - uprzednia niekaralność oskarżonego, - poczytalność ograniczona w stopniu nieznacznym, - nagły charakter zamiaru oskarżonego, - zamiar ewentualny, <p>Za zaostrzeniem kary przemawiały:</p> <ul style="list-style-type: none"> - poważny i wymagający długiej rehabilitacji charakter obrażeń pokrzywdzonej - zachowanie oskarżonego bezpośrednio po czynie - popełnienie czynu pod znaczącym wpływem alkoholu. <p>Ostatecznie Sąd uznał, że najlepiej spełni cele postępowania kara</p>

			<p>sekwencyjna: krótkie pozbawienie wolności (z szansami na odbywanie jej przez oskarżonego nawet w warunkach dozoru elektronicznego) i długotrwała kara ograniczenia wolności (oskarżony ma pewne możliwości pracy skoro nawet pracuje dorywczo poza normalną pracą na etat). Pozwoli to na zapewnienie odpowiedniej dolegliwości wyroku, adekwatnej do wagi sprawy, a nie będzie nosiło cech niewspółmiernej surowości. Z pewnością nie jest zarazem nadmiernie pobłażliwe.</p> <p>Za niewspółmiernie łagodny w kontekście wagi obrażeń i zachowania po zdarzeniu Sąd uznał wniosek obrońcy oskarżonego i samego oskarżonego o wymierzenie kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania (a zatem do 1 roku). Wymierzenie kary nie podlegającej efektywnemu wykonaniu byłoby nieadekwatne do skali krzywdy pokrzywdzonej i ogólnej oceny zachowania oskarżonego.</p>
M. O. (1)	II	II	Brak było dostatecznych powodów do uwzględnienia wniosku prokuratora - jako nadmiernie surowego w

kontekście dotychczasowego sposobu życia oskarżonego i pozostałych okoliczności łagodzących, a także sankcji alternatywnej w art. 190 §1 k.k.

Z złagodzeniem kary przemawiała:

- uprzednia niekaralność oskarżonego

- poczytalność ograniczona w stopniu nieznacznym

- nagły charakter zamiaru oskarżonego

- treść groźby (do pewnego stopnia - bo jednak widać było ogromny związek uczuciowy pokrzywdzonej z jej pupilem)

Za zaostrzeniem kary przemawiały:

- zachowanie oskarżonego bezpośrednio po czynie

- popełnienie czynu pod znaczącym wpływem alkoholu.

Ostatecznie Sąd uznał, że wystarczająca jest tu kara ograniczenia wolności w orzeczonym rozmiarze. Pozwoli na zapewnienie odpowiedniej dolegliwości wyroku, adekwatnej do wagi sprawy, a nie będzie nosiła cech niewspółmiernej surowości. Z pewnością nie jest zarazem nadmiernie pobłażliwe.

M. O. (1)	III	I i II	Zbieżność czasowa i faktyczna obu czynów ale i różny ich charakter skłaniały do sięgnięcia przy orzekaniu kary łącznej ograniczenia wolności po zasadę mieszaną wymierzenia kary łącznej.
M. O. (1)	IV	I	Sąd podzielił przekonanie prokuratora, że celowe jest orzeczenie na rzecz pokrzywdzonej zadośćuczynienia za doznaną krzywdę. Jej rozmiary w ocenie Sądu były jednak z tego punktu widzenia - mając na uwadze czas i kłopotliwość dochodzenia do zdrowia - znacznie wyższe. Stąd i przyznana przez Sąd kwota, mieszcząca się jednak w możliwościach zarobkowych oskarżonego.
5. <i>Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU</i>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
6. <i>inne zagadnienia</i>			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym			

do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę		
7. Koszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
V	Na podstawie art. 618 §1 pkt 11 k.p.k. Sąd przyznał od Skarbu Państwa na rzecz adw. K. W. kwotę stanowiącą wynagrodzenie za nieopłaconą obronę udzieloną oskarżonemu z urzędu - w oparciu o stawkę minimalną, powiększoną o 20 % za każdy dodatkowy termin rozprawy i 23 % VAT.	
VI	Na podstawie art. 627 k.p.k. Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa częściowe koszty procesu, zwalniając go od ich ponoszenia w pozostałym zakresie z racji jego sytuacji materialnej i konieczności zapłaty zadośćuczynienia na rzecz pokrzywdzonej.	
7. Podpis		